

zbornice po § 114 k. pr. r. ni pravnega pomočka. Kolikor pa se je izrekla ustavitev uvodne preiskave po § 109 k. pr. r., je pritožba neutemeljena, zasebni obtožitelj v roku, ki mu je stal po § 112³ k. pr. r. na razpolago, — ni vložil obtožnice; po § 112² k. pr. r. je opustitve pravočasne vložitve obtožnice istovetna z odstopom od obtožbe in se je potemtakem ustavitev preiskave po §§ 46³ in 109 k. pr. r. opravičeno izrekla.

Dr. P. S.

Izpred upravnega sodišča.

Zagotovilo stroškov za zgradbo železniških postajališč je zadeva, ki spada v lastno področje občine. Dotični stroški se smejo pokriti s posebno občinsko doklado od v prvi vrsti interesiranih vasi. (Razsodba upravnega sodišča z dne 9. decembra 1913 št. 9734 ex 1913.)

Gospodarski odbor k občini R. spadajočih vasi L. in M. je sklenil, da naj se na stroške teh dveh vasi zgradi postajališče v L. in je pri občinskem odboru v R. prosil dovoljenja, da se smejo v svrhu pokritja teh stroškov pobirati prispevki od posestnikov v teh dveh vaseh.

Občinski odbor v R. je na to prošnjo gospodarskega odbora »zaradi pobiranja prispevkov za gradbo postajališča na stroške davkoplačevalcev teh dveh vasi« odobril sklep navedenega gospodarskega odbora in izdal razglas, da se odobri sklep gospodarskega odbora za L. in M., po katerem se na stroške vseh posestnikov iz teh dveh vasi napravi železniško postajališče v L. Proti temu naperjene prizive nekaterih davkoplačevalcev iz obeh vasi, v katerih se je tudi uveljavljalo, da so se posamezni interesentje prostovoljno zavezali, napraviti postajališče na lastne stroške, je deželni odbor kranjski zavrnil, ker je bil občinski odbor na predlog gospodarskega odbora za vasi L. in M. na podlagi § 28 občinskega reda postavno poklican sklepati glede naprave postajališča v L., ker je to zadeva, ki se brezdvomno tiče v prvi vrsti občinskega prida. Ker bo to postajališče v korist vsem davkoplačevalcem v L. in M., je pravično, da prispevajo sorazmerno k zadevnim stroškom vsi davkoplačevalci iz obeh teh vasi in da se po zmislu § 82 občinskega reda pokrije eventualno ta izdatek potom posebne doklade v obeh vaseh, katerima bo ta naprava v prvi vrsti koristila.

To se izpodbija v pritožbi kot postavno neutemeljeno.

Upravni sodni dvor se je glede te pritožbe dal voditi po naslednjih izvajanjih:

Iz protispisa deželnega odbora izhaja, da je sklenila uprava dolenske železnice, potem ko se je dogovorila z interesenti glede pokritja stroškov, napraviti v L. pri R. železniško postajališče. Potemtakem moreta imeti gorenja sklepa gospodarskega odbora teh dveh vasi in občinskega odbora politične občine R. samo ta pomen, da je ž njima izražena volja, nositi stroške za postajališče, katero bi železnica sama zgradila. Po § 86. obč. reda za Kranjsko tvorijo vasi ali podobčine glede njim pripadajočega premoženja in imetja zase obstoječe korporacije in imajo oskrbovati upravo njihovega premoženja po določbah II. pristavka k občinskemu redu, zdaj po zakonu z dne 1. avgusta 1912, dež. zak. št. 49 izvoljeni gospodarski odbori. Po točki 5. teh določil in § 31. občinskega reda pristojta temu odboru glede vaškega gospodarstva razpolaganje z osnovnim premoženjem in osnovnim imetjem vasi, določitev o načinu njega uporabe, proračun dohodkov in stroškov in skrb za pokritje primanjkljaja, rešitev letnega računa in sploh sklepanje v vseh zadevah, ki se tičejo uprave imetja.

Ker po gorenjem dejanskem stanu stroškov za napravo postajališča ni pokriti iz vaškega premoženja, ampak jih morajo nositi davkoplačevalci obeh vasij L. in M., v tem pogledu vsekakor ni poklican sklepati gospodarski odbor teh dveh vasi. Nasprotno pa po zmislu § 28. obč. reda ni bilo zadržka, da je sklenil občinski odbor v R. na predlog davkoplačevalcev obeh vasij, ki tvorijo gospodarski odbor, da prevzame stroške za napravo postajališča in jih porazdeli po zmislu § 82. obč. reda kot poseben izdatek teh vasi. Ako se je izpodbijana odločba opirala na dejanski stan, da je gorenji sklep gospodarskega odbora samo predlog posameznih davkoplačevalcev iz L. in M. in da pride šele temu predlogu, ugodivši sklep občinskega odbora v R. z dne 22. oktobra 1912 v poštev kot sklep, da se prevzamejo stroški na občino, sodni dvor ni mogel najti, da bi bil ta dejanski stan v nasprotju s spisi ali da bi v bistvenih točkah bil potreben dopolnitve, odnosno da se je dejanski stan presodil pravno-pomotno.

Če pritožba izpodbijano odločbo napada zaradi tega, ker niso podani formalni predpogoji §§ 74. do 82. obč. reda za uvedbo občin-

skih doklad, je na to odvrniti, da se po vsebini izpodbijane odločbe sploh niso naložile občinske doklade.

Pač pa se kvalificira z izpodbijano odločbo potrjeni sklep občinskega odbora v R. samo kot načelni sklep občine, prispevati k stroškom za napravo postajališča v L. in ta znesek sorazmerno porazdeliti na davkoplačevalce vasi L. in M. Tak sklep sam po sebi ni protizakonit in se posebno njega protizakonitost ne more izvajati iz dejstva, da so se baje kaki interesentje prostovoljno izrekli pripravljene, da pokrijejo večkrat omenjene stroške. Če je ta sklep primeren, če je v korist obema vasema in njunim prebivalcem, to je bilo odtegnjeno presoji upravnega sodnega dvora, ker imajo to vprašanje presojati upravna oblastva po svojem lastnem, po lokalnih razmerah naravnane izprevidu. Gorenji sklep občine R. potrebuje vsekakor za praktično izvršitev še dopolnitve, da se s številkami ustanovi znesek stroškov, katerega bodo imeli prispevati davkoplačevalci obeh vasi, kakor tudi sklepanja, na katere davke in s kolikimi odstotki da se ta prispevek naloži, eventualno na kakšen drug način se sorazmerno porazdeli na davkoplačevalce. Te izvršilne sklepe bodo svojčas lahko izpodbijali davkoplačevalci, ako z njimi ne bodo zadovoljni.

Pritožba je potemtakem neutemeljena, vsled česar se je morala zavrniti.

R—r.

Književna poročila.

Das Kraftfahrzeuggesetz (Automobilhaftpflichtgesetz). Gesetz vom 9. August 1908, R. G. Bl. Nr. 162, über die Haftung für Schäden aus dem Betriebe von Kraftfahrzeugen mit Erläuterungen und einer Übersicht über die Rechtssprechung des k. k. obersten Gerichtshofes von Univ. Prof. Dr. Robert Bartsch, k. k. Ministerialsekretär im Justizministerium. Wien, Manz 1913.

Zakon z dne 9. avgusta 1908 o odgovornosti za škode iz obratovanja motornih vozil (avtomobilni zakon) je že pet let v veljavi. V tej dobi je imela judikatura vsled vedno večje razširjenosti tega občila dovolj prilike za uporabo in interpretacijo zakona, ki je uveljavil deloma nova načela v našem odškodninskem pravu. Ker sodijo po ministrskem ukazu o avtomobilnih pravnih stališnih senati, pri okrajnih sodiščih pa vnaprej posebej za to določeni posamni sodniki in silijo zavarovalnice svoje zavarovance v vseh slučajih avtomobilnih nezgod in jamstev, da se odškodninski zahtevki ugotovijo z revidirano